

предъ живѣе добродѣтельно, и че заради това трѣбува
р. хр. единъ отъ богове-тъ да слезне на землѣ-тъ, за да
исправи челоуѣци-тъ“.

Така Сократъ училъ Атиняне-тъ, а тѣи го не
слушали, но выкали: „Сократъ развращава народа“. Тогава го заплѣли въ темницѣ и осѣдили го на
смръть. Ученици-тъ негови го съжалѣвали, и гово-
рили: „колко е прискърбно, като ищѣтъ невинно да
тя накажатъ.“ „А Сократъ отвѣщаль: Че по-добрѣ ли
бы было, кога бы мя наказали за нѣкоу кривицѣ“?
Ученици-тъ му, понеже искали да го избавятъ, каза-
ли му: „мы сме подкупили стражѣ-тъ побѣгнѣ изъ
тъмницѣ-тъ; зашто-то знаеме че си невинентъ.“ Но
Сократъ имъ отговориль: „не забравяйте че всѣкъ
е длѣженъ да ся покорява закону,“ и тогава спо-
койно испиль чашѣ-тъ съ отровѣ-тъ, коу-то му
399 были принели, и послѣ нѣколко часове умрѣлъ.

Сократъ ималъ много ученицы. И тѣи ся всичкы-
тъ съглашявали съ него, че челоуѣкъ трѣбува да
живѣе така, какъ-то бы могълъ да чювствува себе
за доволенъ и счастливъ. Но правила-та, по кой-то
живѣялъ Сократъ съвсѣмъ имъ ся не допадали, зато
тѣи не знаяли какъ да намѣрятъ свое-то счастіе.

Тѣи мыслили, че челоуѣкъ за да бѣде счастливъ,
трѣбува да ся наслаждава съ всичкы-тъ удовольствія;
но при това е длѣженъ да не прави ничто лошаво,
за кое-то бы го укорявала негова-та совѣсть. Та-
кыва челоуѣци ся наричали *Епикурейци*.

Другы мыслили, че челоуѣкъ трѣбува да подно-
си всичкы-тъ мъчнотѣи и непріятности, и че той само
тогава може да бѣде счастливъ, кога-то бѣде камъ
всичко равнодушентъ, и кога-то не иска да знае ни
за радости, ни за печали. Такова было ученіе-то
Стоическо.

Нѣкои примѣчавали, че много-то грыжи препят-
ствуватъ на счастіе-то челоуѣческо. Заради това